

Koti Katulapselle

tiedotuslehti | toukokuu 2019

Rohkea äiti
ja hänen
lapsensa

Carolin
tarina

Kuulumisia
Kolumbian
matkalta

1,2 miljardin ihmisen Intia on äärimmäisten vastakohtien maa, jossa voi nähdä satumaista rikkautta, ja äärimmäistä, sydäntä raastavaa köyhyyttä. Vähäosaisen kansanosan keskuudessa keski-ikä on matala ja moni lapsi jää orvoksi vanhempien kuoltua varhain. Toiset karkaavat kotoaan huonon kohtelun takia. Kadulle päätyessään nämä lapset ovat suuressa vaarassa joutua rikollisjärjestöjen kynsiin.

Intian Andhra Pradeshissa toimiva New Hope -koti on auttanut jo 2000-luvun alkupuolelta lähtien näitä alueen vähäosaisia lapsia. New Hope koti toimii yksinomaan suomalaistukijoiden tuen turvin, eikä saa mitään valtionavustusta. Lastenkodin turviin päästyään he saavat varttua kodinomaisessa ympäristössä ja pääsevät myös kouluun. Yhteysomiinjuuriin pyritään säilyttämään. Samalla pyritään turvaamaan myös mahdollisuus opiskeluun ja oman ammatin hankkimiseen.

Haasteellinen sarka

Lastenkotia ympäröivällä vuoristoalueella elää lukuisia saavuttamattomia heimoja, joiden elämä soljuu samoja ikiaikaisia uomia pitkin kuin lukuisina sukupolvina ennen heitä. Pienine savimajoineen kylät näyttävät idyllisiltä. Todellisuus on kuitenkin

karu. Sähköä, terveydenhuoltoa ja kouluja ei ole, ja vesi joudutaan noutamaan monesti kaukaa. Monenlainen tietämättömyydestä johtuva pimeys ja perheväkivalta ovat yleisiä. Niukka elanto saadaan keräilytaloudesta. Kerran viikossa miehet tekevät pitkän matkan markkinoille, jossa myyvät vuorilta kerättyjä puita. Sitten he saattavat juoda rahat, ja palata lähes tyhjin käsin takaisin kotiin. Vaimot ja lapset joutuvat usein tulemaan toimeen sillä mitä vuoristosta löytyy.

Lapsi-avioliitot ovat todellisuutta. Tärkeät päätökset ja kiistatilanteet saatetaan taas ratkoa ns. kyläoikeudessa. Lastenkotityössä ei siten ole kyse vain sosiaalisen työn tekemisestä vaan sukulaisia on jatkuvasti valistettava lasten koulunkäynnin tärkeydestä. Etenkin tyttöjen kohdalla työ on haasteellista. Onnistumistarinat kannustavat meitä kuitenkin jatkamaan eteenpäin.

Rohkea äiti ja hänen lapsensa

Todellinen muutos onkin mahdollista vain Sanan valon myötä. Eräs syrjäseudun heimon kuuluva äiti on ollut todellinen edelläkävijä omassa yhteisössään. Hänet joutui jo hyvin varhain, vain 12-vuotiaana naimisiin, eikä päässyt kouluun. Uskoon tultuaan hän ja hänen miehensä tulivat

päättivät ensimmäisinä kylästään lähettää omat lapsensa, myös tyttärensä, koulutielle. Naisen asema Intiassa on yleisesti ottaen muutenkin heikko. On tavallista, ettei nainen peri miestään tämän kuoltua. Maaseudulla lesken asema on heikoin, hän jää usein syrjään kaikesta sosiaalisesta kanssakäymisestä. Aiemmin oli tapana polttaa leski elävältä miehensä hautaroviolla. Tänä päivänä se on laitonta, mutta asenteet istuvat syväsä. Nuoria leskiä löytyy hirttäytyneenä, kun elämän vastoinkäymiset on koettu ylivoimaisiksi.

Lastenkodilta käsin toimii leskien avustushjelma. Lesket ruokailevat sunnuntaisin yhdessä lasten kanssa ja saavat muutenkin vaate-, lääke- ja ruoka-apua. Näin asenteet hiljalleen muuttuvat ja lesket itsekin näkevät oman elämänsä mielekkyyden ja mahdollisuudet.

Poikien koti tarvitsee omat tilat

Maaseudun vähäosaisten perheiden parissa kesä on yleensä vaikeinta aikaa. Toimeentulo horjuu ja ruuasta on pulaa. Tukahduttava helle nujertaa heikoimmat. Kauan kaivatut monsuunisateet saattavat äityä myrskyiksi, jotka koettelevat ankarimmin köyhiä. Viranomaiset evakuoivat Etelä-Intiassa toukokuun alussa riehu-

neen hirmumyrsky Fanin tieltä yli miljoona ihmistä. Vaikka myrsky oli voimakkaimpia vuosiin, sen tuhot jäivät onneksi pelättyä pienemmiksi.

Kesäisin lastenkodille on pyrkijöitä enemmän kuin resursseja, monet puoli-orpoja tai orpoja, tai muuten heitteille joutuneita. On rohkaisevaa nähdä, miten lapsista, joiden taustat voivat olla hyvinkin vaikeat, varttuu tasapainoisia ja ryhdikkäitä nuoria. Tänäkin vuonna lastenkodilta on valmistunut ammatteihin viisi nuorta, joita autetaan seuraavaksi hakemaan töihin.

Uusi keräys tontin ostamiseksi

Viime vuosina on tullut iso joukko muuttoksia, jotka koskettavat kaikkia avustustyötä tekeviä tahoja ja tuottavat paljon haasteita. Myös New Hope -kodilta pojat jouduttiin siirtämään pois kodilta tilapäisiin vuokratiloihin. Muutto kirvoitti kyneleet monen pikkumiehen silmiin, sillä vuokrarakennus ei ole lastenkotikäyttöön suunniteltu. Ahtaisiin huoneisiin ei mahdu sänkyjä, mutta hankimme pojille patjat. Vuokrasuhde päättyy kuitenkin viimeistään parin vuoden sisällä talon omistajan jäädessä eläkkeelle ja muuttaessa siihen takaisin. Prathibha ja Sudhir ovat siksi etsineet sopivaa tonttia New Hope -kodin läheltä. Koti Katulapselle ry onkin nyt käynnistänyt keräyksen uuden tontin hankkimiseksi.

Teksti: Irmeli Kojonen, kuvat: Miika Kojonen

Teksti: Liliana Sevilla, kuvat: Carlos Mantilla

Yksin lasten kanssa

Kolumbiassa elää edelleen vahvana macho-kulttuuri, joka on perinteisesti tarkoittanut sitä, että mies tekee kodissa päätökset ja elättää perheen. Viime vuosikymmeninä macho-kulttuuri on väkivaltaistunut. Naiset joutuvat yhä useammin pahoinpitelyn ja hyväksikäytön kohteiksi, ja tämän seurauksena perheinstituutio on heikentynyt. Yhä useammin nainen on itsenäinen päätöksentekijä ja perheen elättäjä.

Naisen asema

Tärkein yksittäinen syy perheiden hajoamiseen on köyhyys. Perheitä perustetaan ja lapsia hankitaan, vaikka tarvittavat taloudelliset resurssit puuttuvat. Taloudellisen ahdingon paineessa miehestä tulee helposti vastuuntunnoton, pahoinpitelijä ja naisen hyväksikäyttävä. Hän hylkää perheensä, eikä sen jälkeen kannna siitä minkäänlaista vastuuta. Tämä on yleistä varsinkin sellaisilla haavoittuvilla alueilla kuin El Amparon slummi Bogotassa. Miehen lähdettyä nainen joutuu omaksumaan äidin roolin lisäksi myös isän roolin. Lasten kanssa yksin jääneen naisen elämä on usein yhtämittaista selviytymistaistelua, sillä mitään tukia ei ole, eikä myöskään kunnallista päivähoitoa. Työelämässä naisia sorrettaan monin tavoin. Heidän palkkatasonsa on alhainen, ja he tekevät keskimäärin pitempiä työpäiviä kuin miehet. Monet yksinhuoltaja-äidit joutuvat tekemään kahta tai jopa kolmea työtä selviytyäkseen kaikista perheen menoista. Kolumbian tilasto-keskuksen DANE:n mukaan peräti 56% kolumbialaisista naisista on yksinhuoltajia.

Carolin tarina

Por Una Sonrisa auttaa monia sellaisia perheitä, joissa äiti on jäänyt yksin lastensa kanssa. Tukeasaavien joukossa on mm. Carol ja hänen kaksi pientä lastaan. Carolilla on kaikkiaan neljä lasta, mutta hän ei pysty pienillä tuloillaan huolehtimaan heistä kaikista, vaan on joutunut jättämään kaksi vanhinta rannikolle isoäidin hoiviin. Bogotassa hänen luonaan asuvat viisi-Ovuotias Luz ja pian kolme vuotta täyttävä

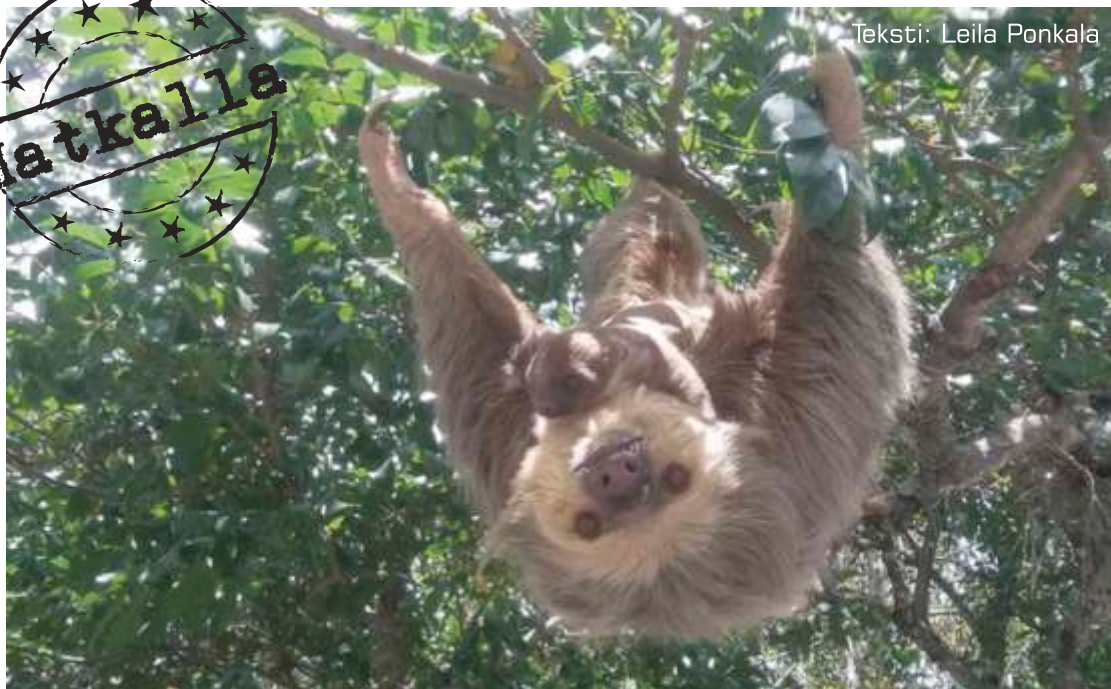
täyttävä Sara, joka on uusia pepekerholaisia. Luz on jo saanut Pepe-kerhon päästötodistuksen, ja hän siirtyi vuoden alussa alakoulun ensimmäiselle luokalle. Aina koulupäivän jälkeen hän menee läheiseen Por un Sonrisan läksykerhoon, missä hän saa lämpimän aterian ja mahdollisuuden tehdä kotitehtäviään aikuisten ohjauksessa.

Carol on hyvin kiitollinen siitä, että hänen tyttärensä saavat Por una Sonrisan kerhoissa hyvää hoitoa, ohjausta ja turvaa sillä aikaa kun hän käy itse töissä. Monet naapurit joutuvat jättämään pienetkin lapset yksin kotiin töihin lähtiessään. Tyttöjen suomalaisille kummeille Carol lähettää lämpimät kiitoksensa. Hän itse on joutunut jättämään koulunsa kesken, ja hänen elämänsä on ollut hyvin vaikeaa taloudellisesti ja monella muullakin tavalla. Hän on kokenut surullisia ja järkyttäviäkin asioita. Aviomies pahoinpiteli häntä sekä psyykkisesti että fyysisesti. Kerran mies rikkoi lasipullon hänen kasvoihinsa ja iski veitsellä eri puolille kehoa. Kasvoin jäi pysyvä arpi. Siinä vaiheessa Carol päätti jättää miehensä, mutta mies ei ole jättänyt häntä rauhaan, vaan soittelee uhkauspuheluja ja vaatii häntä palaamaan hänen luokseen.

Carol on kotoisin Karibian-meren rannikolta. Kaksi vuotta sitten hän muutti Bogotaan, koska kotiseudulta ei löytynyt töitä. Hänellä on El Amparossa pieni, yhden huoneen asunto, johon mahtuu juuri ja juuri kaksi sänkyä. Tuloja hän saa myymällä kadunvarressa papuja, juureksia ja hedelmiä, joita hän ostaa suoraan tuottajalta. Ajoittain kauppa käy niin huonosti, etteivät tulot tahdo riittää ruokaan, vuokraan ja muihin välttämättömiin menoihin. Vaikka elämä on niukkaa, hän pyrkii aina kun mahdollista lähettämään pienen summan rannikolla asuvien lastensa elatukseen.

Teksti: Leila Ponkala

Lomailua Casa Blancassa ja Karibialla

Yhdistyksemme tämänvuotiselle Kolumbian-matkalle osallistui kuusi henkeä. Vietimme suurimman osan ajasta Casa Blancan maatilalla luontoa tarkkaillen, uiden ja retkeillen. Lintujen ja perhosten lajikirjo oli hämmästyttävä. Pari kertaa viikossa lämmitettiin Honka-rakenteen lahjoittama hirsisauna, joka on pystytetty lähelle Rio Dulce -joen rantatöyrästä. Eräänä lauantaina tuli ikkunanpokia ja huonekaluja maalaamaan kansainvälinen talkooporukka, mukana Bogotassa asuvia suomalaisia. Suurlähettiläskin oli paikalla.

Matkaohjelmaan kuului nelipäiväinen reissu Karibianmeren rannikolle - Santa Martaan ja Cartagenaan. Meille tarjoutui ainutlaatuinen tilaisuus vieraila cogi-intiaanien luona Sierra Nevadan vuoristossa. Yleensä alueelle ei päästetä turisteja, mutta Por una Sonrisan toiminnanjohtaja Liliana Sevilla järjesti meille erikoisluvan. Mukanamme intiaaniaalueelle matkusti Lilianan lisäksi kolumbialainen lähetys-työntekijä ja Kolumbian intiaanasiaien koordinaattori. Matkalla vuoristoon pysähdyimme Aracatacassa (Macondo), jossa tutustuimme nobelkirjailija Garbiel García Márquezin lapsuudenkotiin. Kaksi päivää vietimme Palomino-nimisessä ekoturismi-

Vajaan puolen tunnin kävelymatkan päässä Casa Blancasta on Sasaiman kylä, joka on kuuluisa laiskiaisistaan. Kuvan laiskiaisemosta poikasensa kanssa on ottanut sasaimalainen Jefferson Guayacan.

kohteessa. Osa ryhmästämme yöpyi osittain puuhun rakennetussa ja aurinkosähköllä varustetussa majassa, josta oli huikeat näkymät merelle ja vuoristoon. Läheinen kilometrien pituinen hiekkaranta oli täysin autio. Muutamat matkalle osallistujat lahjoittivat Por una Sonrisalle suuren määrän lastenvaatteita, mutta lasten tapaamista ei tällä kertaa pystytty järjestämään. Tämä johtui siitä, että El Amparon slummi on muuttunut entistä vaarallisemmaksi.

Pyrimme taas ensi talvena järjestämään matkan Kolumbiaan. Ota hyvissä ajoin yhteyttä, jos olet kiinnostunut. Matkan tuotolla tuetaan Por una Sonrisan työtä Bogotassa ja katetaan Casa Blancan ylläpitokuluja.

Teksti: Leila Ponkala

Cogi-intiaaneja. Kuva: Kaija Uusitalo

Tule kummiksi

Uusia kummeja kaivattaisiin kovasti, sillä sekä Kolumbian että Intian kohteissamme on paljon lapsia ilman kummiä. Kummit saavat kerran vuodessa kummikirjeen, jossa on lapsen kuulumiset ja hänen tuore valokuvansa. Kummi voi kirjoittaa lapselle ja jopa käydä tapaamassa häntä. Moni on saanut kummilapsesta elinikäisen ystävän.

Kummimaksu kolumbialaisesta lapsesta on 35 euroa ja intialaisesta lapsesta 44 euroa kuukaudessa. Voit ilmoittautua kummiksi kotisivujemme kautta, osoitteessa: www.kotikatulapselle.com tai soittamalla numeroomme 044 366 7009.

Projektikeräykset

Käynnistämme keräyksen tontin ostamiseksi intialaiselle New Hope -kodille (viite 31778). Keräystä jatketaan siihen asti, kunnes tarvittava summa, noin 60 000 euroa, on

koossa. Tavoite on mittava pienelle yhdistyksellemme, mutta onneksi meillä on suuri Jumala. Kotisivuiltamme löytyy Irmeli ja Miika Kojosen tekemä video, joka kertoo New Hope kodista ja sen tämän hetken haasteista. Linkki löytyy Intian sivuilta.

Huutava avuntarve Kolumbiassa!

Por una Sonrisan työhön saamamme lahjoitukset eivät ole kasvaneet samassa suhteessa kuin toiminta Kolumbiassa on laajentunut. Tänä vuonna on ollut jopa laskua lahjoitusten määrässä, ja on vaarana, että lastenruokala tai joku muu toimintamuoto joudutaan lopettamaan. Kolumbian tärkein tarve -keräyksellä (viite 25564) keräämme varoja lastenruokalan pelastamiseksi ja muita hätätilanteita varten. Projektikeräysten tilinumero on vanhatuttu FI5110783000243765.

Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer		IBAN NDEAFIHH		BIC FI51 1078 3000 2437 65	
Saaja Mottagare		Koti Katulapselle ry Kauppiaankatu 6 C 34, 00160 Helsinki		Rahankeräyslupa RA/2018/270	
TILISIIRTO, GIRERING	Maksajan nimi ja osoite Betälarens namn och adress		Intian tonttiprojekti, viite 31778		
			Kolumbian tärkein tarve, viite 25564		
Allekirjoitus Underskrift		Vitenumero Ref. nr			
Tilitys nro Från konto nr		Eräpäivä Förfallodag		Euro €	

Maksu välitetään saajalle maksajayhtiön ehtojen mukaisesti ja vain maksajan ilmoittaman tilinumeron perusteella.
Betäckningen förmedlas till mottagaren enligt villkoren för betalningsförmedling och endast till det kontonummer som betälaren angivit.

Avustukset ja varainhankinta vuonna 2018

Intian kummi- ja projektiavustukset olivat viime vuonna 16 910 euroa, Kolumbian kummi- ja projektiavustukset 23 819,57 euroa, avustuskohdeiden yhteiskeräysten tuotot 1108 euroa ja varainhankinnan tuotot 816,80 euroa.

Tilitykset kohteisiin olivat 45 207,10 euroa. Tästä 17 457,10 euroa oli Intiaan ja 27 750 euroa Kolumbiaan lähetettyjä avustuksia.

Keräyskulut olivat viime vuonna 1 405 euroa ja jäsenmaksuilla ja muilla varainhankinnan tuotoilla katettavat hallintokulut 1 156 euroa. Varainhankinnan tuotot jäivät odotettua pienemmiksi, mutta yritämme tänä vuonna korjata tilanteen panostamalla uusien kannatusjäsenien hankintaan.

Tule kannatusjäseneksi!

Vuoden 2019 kannatusjäsenmaksu on 25 euroa, ja se maksetaan Koti Katulapselle ry:n tilille FI5110783000243765, Nordea. Viitenumero on 50050.

Kustannusten säästämiseksi emme lähetä kannatusjäsenille erillistä laskua.

Jos haluat liittyä kannatusjäseneksi, voit tehdä sen maksamalla kannatusjäsenmaksun yllä olevilla tiedoilla. Sinun tarvitsee ilmoittaa meille yhteystietosi vain siinä tapauksessa, ettet ole vielä tiedotuslehtemme postituslistalla. Jos lähetät yhteystietosi kotisivujen kautta tai sähköpostitse, liitä tietojen yhteyteen maininta "Uusi kannatusjäsen".

Uudistunut tiedotuslehti

Tiedotuslehtemme on saanut uuden, modernimman ulkoasun.
Taitosta vastaa Irmeli Kojonen.

Toimitus: Leila Ponkala, Henri Pelkonen, Irmeli Kojonen
Kuvat: Miika Kojonen, Carlos Mantilla, Leila Ponkala

Koti Katulapselle ry
Kauppiaankatu 6 C 34, 00160
Helsinki
Puh. 044-3667009
info@kotikatulapselle.com
www.kotikatulapselle.com